

CALICUL

UMOR ȘI SATIRĂ. — Redactor ȚEPELUȘ.

ABONAMENTE:
100 lei anual. 50 lei pe jum an

REDACȚIA ȘI ADMINISTR.
SIBIU
Str. Pintenului Nr. 1.

ANUNȚURI:
5 lei linia petit.

Moș Crăciun

Cu sacul plin de daruri și bunătăți acum
Luăși din nou toiagul și ai pornit la drum
Simbol al dărniceii și-al harului ceresc
Din traista Fortunei azi toți se 'mpărtășesc.
Copiii te așteaptă cu dor în seara sfântă,
Cântări de veselie toți îngerii îți cântă
Răsună 'ntreg cuprinsul de gingașul colind
Și mii mii de brațe spre tine să întind
Iar tu împarti moșnege la toți cu dărnicie
Din darurile tale, vestind sfânta solie.

Cu daruri te așteaptă acum întreagă țara
Un nou volum de versuri adu-i cocoanei Smara
Lui Guță Tătăărăscu adu-i un urs și-un cal
Maestrului Vintilă o tobă și-un chimval
Iară lui I. G. Duca adu-i după cum și
Vr'o două sinagoge și alte jucării
Lui Stelian Popescu adu-i pene de struț
Lui Tancred dă-i alamă și-un avion drăguț
Iar pentru Dr. Lupu adu o jucărie
Ce toată ziua zice vorba: *democrație*
Lui Inuleț cel sdravăn adu-i într'al tău sac
De-ajun vr'o două kilograme semințe de dovleac
Iar pentru Titulescu un bici să pregătești
Optanții să-i struneze spre cele pământești
Căci lordul Rothermeere i-o cam scritit de cap
Și-s îngânfați acuma de 'n piele nu încap
Lui Alexandru cel Bun adu-i — pe lângă alte

Și-o demisiune din Tronul dela Arte
 C'ășa vrea premierul și-așa vrea chiar Moșoi
 Ba și catedra-l strigă: „ah vino înapoi“
 Și lasă portofoliul să-l ia 'n primire Banu
 C'atâta vreme este de când îl vrea, — sărmanul
 Și Banu 'n portofoliu se potrivește bine
 Căci Banu la bani trage, — o știe ori și cine.
 Lui senator Soricu adu-i un șah turbat
 Să poată 'n „Parlament“ oricând să zică „mat“,
 Lui Regman Nicolae, prefectul popular
 Adu-i la prefectură mai mulți crețari în dar
 Lui A. Lăpădătescu adu-i ce vrea tot natul
 Să poată face încă odat' pe „deputatul“,
 Cât cu Iliu moșnege să fii mai cu măsură
 Că'ndată-ți pune coșul și darul sub cenzură.

Moșneag bătrân cu barbă și cu cărunte plete
 La miile de oameni tu ce le lași la vetre?
 Cenușa 'n vatra rece și 'n poartă perceptorul
 Ia-i și pe ei moșnege acum cu binișorul
 Căci sunt lipsiți sărmanii și 'n oală nu au porc
 S'au dus zilele bune și relele se întorc
 Cu toată sărăcia ce-l roade rău la oase
 Tot el săracu cântă „Nașterea ta Cristoase“.

TEPELUȘ.

Chiuituri cu strânsături

Știi tu lele ce ți-am supus
 La cules de cucuruz,
 Să-ți faci iie de colie
 Să-mi fi dragă numai mie
 Tu ți-ai făcut de furor
 Să fi dragă tuturor!

Așa-mi zise două fete:
 Insoara-te măi băiete,
 Nu te fă vițial mânzat
 Să umbli noaptea prin sat
 La neveste cu bărbat!

Lele pâna ce ești fată
 Lasă ușa descuiată
 Să mai vin noaptea vr'odata

Se te văd cum ești culcată,
 Cu fața către părete
 Cu gura friptă de sete!

Mândra mea e fată mare
 Dar numai o iie are;
 Când și-o spală în caldare
 Și și-o uscă pe butuc
 Latră cânil ca la lup!

Vai lele frumoasă ești
 Colea când te rumenești
 Iar când ești nerumenită
 Ești ca dracul de urâtă!

Arză-l focul măritat
 Ca cu drag l'am așteptat
 Și degrab' m'am săturat
 De copil și de bărbat!

Mărta m'ăș mărta
 Pânea n'o știu framânta,
 În cuptor n'o știu băga,
 Pân' n'o leg cu funia!

Când vi bade la Sibiu
 Vino pela mine 'ntâiu,
 Că tu ști badițo bine,
 Mândruța cu ce se ține!

Frunză verde scurtă'n crace
 Am nevastă și nu'mi place
 Mai frumoasă n'o pot face
 Ține-o Doamne ia-o drace!

Dute lele dute drace
 Că năravul tău nu'mi place
 Câte cătane 'ntâlnești
 Tu cu toate povestești.

Calcul corect

Oaspele: Șeasă litră? Nu se poate frate! Eu îmi cunosc porția, mai mult de cinci litră nici că încap în foalele meu!

Cârciumarul: Ai toată dreptatea frate! Cinci în foale, una și s'a suie în cap, fac șeasă!

Oaspele: Astai altă socoteală!

Articolul de lege V din 1863 Despre abonarea la „Calicul“

§ 1. Nu abona Calicul, dacă însuși ești calic.

§ 2. Abonându-l totuși, fi calic de omenie și nu prefinde, ca redacțiunea Calicului să te roage de iertare pentru-că nu-ți poți plăti abonamentul.

§ 3. Dacă n'ai cu ce plăti abonamentul la Calicul fură, ai însă de grijă, ca să nu te prindă înalte de ce-l vei plăti.

§ 4. Fiindu-ți frică să furi, împrumută dela cineva prețul abonamentului, și fi

sigur, că administrațiunea Calicului nu te va pârâ pentru replătirea împrumutului

§ 5. Nu ceti Calicul abonat de altul, ca să nu te mustre conștiința, că acela nu-și plătește abonamentul.

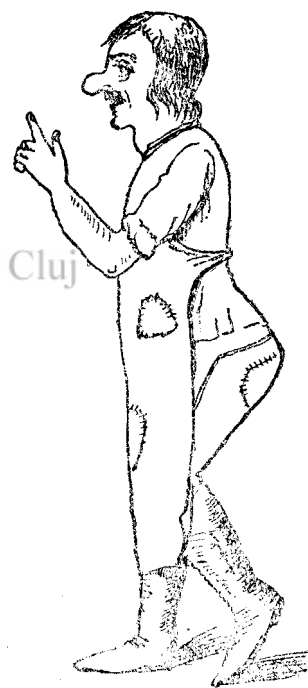
§ 6. Abonează Calicul pe numele deaproapelui tău, dacă te temi a cunoaște slăbiciunile superiorilor tăi sub propriul tău nume.

§ 7. Păcătos fiind nu abona Calicul, sub cuvânt că n'ai lipsă de spovedanie,

§ 8. Plătind abonamentul la Calicul regulat, nu te teme, că vei fi cruțat cu excuția pentru darea restanță.

§ 9. Donat fiind dela natură cu darul de a putea râde, nu te uita la 100 Lei abonament pe un an întreg pentru-că trimițându-i la administrațiunea Calicului, așa și așa nu-i mai vezi.

§ 10. Neajungându-ți șerparul până la cătărămi, încingeți plăcerea de a ceti Calicul cu balele, ce-ți vor curge din gură, auzind dela alții, ceea-ce scrie Calicul.

Să luăm aminte

Vrednic de compătimire e amoretatul, care, cu aripi de vultur, ar duce, iubitei sale, din depărtare, o sărutare, dar taxa pe calea ferată n'are cu ce-o plăti.

Fii înțelept și când îți aprinzi o țigare cumpărată pe credit, totdeauna cugetă la sfârșit.

Unica formă, în care omul spune adevărul, e minciuna.

Un motiv ca o sufă.

Servitorul: „Ce poțtești dumneata?”

Țăranul: „Te rog a spune mării sale boierului, că astăzi nu pot veni la prânz!”

Servitorul: „Cară-te de-aici moșicule că nici nu te-a chemat nimenea!”

Țăranul: „Vezi tocmai ăsta e motivul din care nu pot veni!”

Balada unui greer mic

Peste dealuri sgriburite,
Peste țarini zdrențuite
A venit așa, de-odată,
Toamna cea întunecată.

Lungă, slabă și zăludă,
Botezând natura udă
C'un mănunchi de ciumafai,
Când se scutură de ciudă,
Imprejurul ei departe
Risipește 'n evantai
Ploi mărunte,
Frunze moarte,
Stropi de tină,
Guturai...

Și cum vine pela munte
Blestemând
Și lăcrămând,
Toți ciulinii de pe vale
Se pitesc prin văgăuni,
Iar măceșii de pe câmpuri
O întâmpină în cale
Cu grăbite plecăciuni.

Doar pe coastă, la urcuș,
Din căsuța lui de humă
A eșit un greeruș
Negru, mic stropit cu tuș
Și pe-aripi pudrat cu brumă.

— Cri-cri-cri
Toamnă gri;
Nu credeam c,o să mai vii

Inainte de Crăciun,
Că puteam și eu s'adun
O grăunță cât de mică,
Ca să nu cer împrumut
La vecina mea furnică,
Fiindcă nu-mi dă niciodată
Și-apoi umple lumea toată
Că m'am dus și i-am cerut.

Dar de-acuș,
Zise el cu glas sfârșit
Ridicând un picioruș, —
Dar de-acuș s'a isprăvit...

Cri-cri-cri
Toamnă gri,
Tare's mic și necăjit!

G. Topârceanu.

Balada lui Moș-Crăciun

I.

Ceru-i neted ca oglinda,
Luna plină s'a ivit
Incrustată n răsărit
Ca un miez de rodie,
Ș'a pornit-o cu colinda
Zodie cu zodie.

Iar pe bolta de cristal
Câte-o stea se dă pe ghiață
Insemnând o curbă fină
Și subțire ca o așă
De lumină.

Ninse dealurile dorm.
Numai târgul, alb subt lună,
Geme, sbârânăe și sună
Ca un contrabas enorm.

II.

Toc... toc... toc...
Cine bate-așa, pe loc?

Cu ciocanul gerului
Sparge sticla cerului
Și s'arată în senin
Moș-Crăciun cu sacul plin.

Punte albă desfășoară
Și coboară spre oraș,
Iar la sania-i ușoară
A 'nhămat un iepuraș.

Cu urechile ciulite
Iepurașul se grăbește,
Subt un brad cu crengi zbur-
[lite,
Moș-Crăciun în câmp oprește
Ca să-și lase sânioara.

— Buna sara! Buna sara!
Vin cu daruri proaspete, —
Bucuroși de oaspete?...

III.

Scuturând din crengi lumină,
Bradul vechi smerit se 'nchi-
[nă:

—Bucuroși! Ți-am pregătit
Adăpost călduș sub cetini.
Noi de mult suntem prieteni,
Moș-Crăciun! Bine-ai venit...

Moșul s'a cătat în sân,
Tacticos și-a scos luleaua
Ș'a vorbit cu glas bătrân:

— Pentru nașterea lui Crist
Am gătit orașul trist,
Am suflat deasupra-i ger,
Stele am aprins pe cer,
Și polei de piatră rară
Am cernut pe câmp, afară...

— Moș cu barba de mătasă
Nu poțtești la mine 'n casă?

— Aș pofti, că-s ostenit
(Patu-i, moale 'n celină,
Umbra ni-i prietină...)
Da'i târziu și sunt grăbit.
Bradule, tovarăș bun,
Ce să-ți deie Moș-Crăciun?
Am un sac cu jucării.

— Ține-le pentru copii!
Mie pune-mi, în umbrar,
Țurțuri limpezi de cleștar
Și în vârf la fiecare
Pune-i câte-o lumânare:
Mi s'or încălzi la ele
Zgriburite pășărele...
Puștile și săbile
Ține-le pentru băeți, —
Mie dă-mi penra sticleși
Grâu cu boabe aurii
Și semințe de scaeși

Să mănânce vrăbiile.
Iar de crengile mărunte
Să-mi anini câte-un grăunte.
Mi s'or bucura copiii,
Ciocârlanii și scatii,
Ciripind te-or lăuda,
Moș-Crăciun, Măria-ta!...

IV.

Moș-Crăciun, cu sacu'n spate,
A pornit-o la urcuș,
Drumu-i rău, și lunecuș,

Și drumețul nu mai poate.

Lung se uită îndărăt,
Netezindu-și barba rară
De omăt,
Și oftează sub povară:
— Nu știu, sacul e mai greu?..

Eu socot
Să mă rog lui Dumnezeu
Să mă mute mai în vară,
Că's bătrân și nu mai pot!

Otilia Cazimir.

Neîncrederea 'n Sfântul Nicolae

— Cei de ești așa de trist, chiar ți-ai pierdut ceva?
— Da, mi-am pierdut punga cu paralele.
— Roagă-te numai la Sf. Nicolae și o să ți se afle
pungulița.
— Mi-am pierdut toată nădejdea Vuțo, că'n vre-
mile estea scumpe și Sf. Nicolae dacă o află nu mi-o
mai dă!

Toaletele.

Cucoana: Imi place mult rochia, însă din nefericire
bărbatului meu nu-i place deloc.

Croitoreasa: Imi pare rău Doamnă dar n'o putem
schimba.

Cucoana: Atunci ce să fac?

Croitoreasa: Să vă schimbați bărbatul.

Cocoana Gurădulce

Amorul e orb, dar' cei amoresași încă nu văd bine. Nepoata cocoanei Sfecla în școală era penultima, sau mai bine zis, ultima, pentru că fata care ședea după ea, era atât de proastă, de nu merita să fie luată în considerațiune. Câț.

Și după ce a părăsit școala, nepoata cocoanei Sfecla nu și-a părăsit năravul. Ca fată de 18 ani — după spusa cocoanei Sfecla — dar' — după spusa cărții de botez de 28 de ani, avea o prostie atât de ascuțită, încât oricare pețitor și-ar fi putut rade barba cu ea. Câț!

Odată, fiind cocoana Sfecla la mine, i-am zis: Să nu te superi cocoană Sfeclo, dar' adevărul nu se poate ascunde 'n sac, că tot i se văd ghiarele, nepoată-ta atât e de proastă de nici un măgar n'o s'o ia de nevastă! Câț!

În fine ce văzură ochii mei cu urechile proprii? —

Aseară, cine-mi intră 'n odaie? cocoana Sfecla și fără să-mi dea bună seara, strigă atât de tare, de mâta mea, de frică neafând altă gaură și-a făcut însuși una cu capul prin fereastră: „Vrei să îi fată de nun la nunta nepoatei mele?“

— Vrei să-ți bați joc de mine cocoană Sfeclo — îi răspund — nu aști tu pentru nepoată-ta o fată de nun de seama ei, adecă mai bătrână de cât mine?

— Nu cocoană Gurădulce! — Mai anii trecuți ziceai că nepoată-mea e atât de proastă de nici un măgar n'o s'o ia de nevastă — acum vezi că s'a găsit unul!

— Iți gratulez cocoană Sfeclo! — Da spune-mi cine-i fericitul acela născut în zodia celor 7 nefericiri!?

— Un moralist de Oradea-Mare!

— Ce-i aceea moralist de Oradea-mare?

— Eu încă nu știu cei, dar de mare e mare, de nu știu cum îl va săruta nepoată-mea fără scară! — Destul că nepoată-mea e mi-reasă, peste trei săptămâni e nunta, apoi moralistul de Oradea-mare se va sfinți de popă.

— În ce sat?

— Numele satului mi l'am uitat. — E un sat sărac și fără turn la biserică.

— Atunci, dacă ginerito e așa de mare, nici nu mai trebuie turn la biserică — îi pot acăța clopotul de gât! — Da spune-mi, cum ai dat tu de moralistul ala?

— Cu cânia! — Cum ști bine, nepoată-mea e cam scurtă la vedere...

— Da, așa de scurtă, de ea nu știe cum îi e virful nasului!

— Departe vede...

— Dacă-i spui ce să vadă!

— Destul cocoană dragă eu am cercat toate câte știu oamenii și pot, ca să-i capăt un mire, dar ce folos? înzădarul nu se satură de mazărea aruncată în părete! Am dat liturghii la biserică, am dat cu bobii, m'am sătuit cu toți vrăjitorii din Țara Oltului, cețitu-iam psaltirea înapoi, potcovitu-am cu nejei de broască cu țăst, acățatu-iam trei visuri de-ale Maicii Precesta de gât, dusu-am la lacul Foliu din Săliște, Scăldutu-am în rouă culeasă din vârful pipirigului, făcutu-iam perina din isma broaștii și coada șoarecelului mestecate cu troscășăl crescut în cintirim, tunsu-am în trei ani dupolaltă la Sfântul Toader, când toți mânzii se tund, culcatu-am noaptea pe lună nouă unde se încrucișează drumurile, datui-au toate țigancele din țară cu ghiocul etc. etc. dar' ce folos de găuri

în ciur, dacă n'ai ce cerne cu el?

Mai deunăzi, nu știu cine mi-a spus, că la Oradea-mare se află un solomonar venit dela Roma, care a scris o pascălie nouă, pe care cine o cumpără, acela visează ca iepurile cu ochii deschiși, tot ce-i dorește i-nima...

Destul draga mea, eu auzând de acea pascălie, am dat bărbatu-mio porunca să-i scrie, că eu abonez 10 pascălii, dar numai sub condițiunea, dacă acele au puterea ca eu sămi pot mărita pe nepoată-mea! —

La câteva zile, până-ce nici nu promisem pascăliile, cine vine? — moralistul de Oradea-mare trimis de Dr. Lingan, ca să ia pe nepoată-mea...

— Eu îți gratulez cocoană Sfeclo... aci aud bălând la ușă... eu strig întră, și cine întră? — nepoata cocoanei Sfecla cu moralistul dela Oradea-mare, un hepleu de om cât o paliță de telegraf, și negru de-mi venea să cred, că mamă-sa i-a făcut obrazul dintr'un fund de căldare — Eu de sine se înțelege — l-am provocat să cuprindă loc, dar mirele înainte de a urma învătării mele mi s'a prezentat polecrându-se: „Vlad Mutuflechiu moralist de Oradea-mare, încredințat cu domnișoara Eudochia Lindinescu!“

— Mă bucur — i-am zis — că vă pot gratula în casa mea la logodna dumnea-voastră, care e tinda căsătorii și primul pas cătră moralitatea prescrisă de vechiul testament prin cuvintele: „Nu e bine ca omul să fie singur!“ Cât:

Logodiții au cuprins loc, și după o conversare interesantă, despre lipsa de ca-

racter a timpului nestatornic, despre chemarea preoților în bisericile fără turn, despre influența morală a celibților în căsătorie, moralitatea moralistilor neînșurați etc. oaspeții mei și-au luat seara bună și frunza-n buză ear eu am rămas cu convingerea, că mai bine 'mi sugrum mâja, decât s'o dau

dup'un moralist de Oradea-mare.

Dar și altcum sunt sigură, că mâja mea n'ar merge după moralistul de Oradea-mare Vlad Mutuflechiu, pentru că luându-și seara bună, așa o-a călcat pe coadă, de vătându-se mie mi-au ieșit ochii cât pumnul din cap! Cât!

Harmonia casnică.

Popa: Ce-i cu voi dragii mei?!

Țăranca: Rău cinstite părinte, eu nu mai pot trăi cu ghilcoșul ăsta de bărbat.

Popa: Dragii mei fiți cu minte și lăsați unul după altul!

Țăranca: Eu las după el părinte, dar el nu lasă după mine, atunci mă năcăjesc și nu las nici eu!

Găsită și pierdută

N'am noroc în viață și pace. La început am fost o fetiță găsită iar acum sunt o femeie pierdută.

Un cunoscător.

Țăranul: Vezi ăsta-i vin — oricine poate jura că-i natural!

Cârciumarul: Pe ce cunoști dumneata asta?

Țăranul: Simplu pe aceea, că e așa de acru, încât, pe cale artificială, așa o acrimă nu se poate produce!

Nu-i de aici

Intr'o Duminecă popa Stănilă din Costa de jos ținea o predică poporenilor și cum se cam întâmplaseră multe în acel sat, popa fusese cam aspru la predică:

D-zeu a iertat și iartă pe ceice se pocăesc, numai pe voi păcătoșilor nu vă va erta, pentru că pocăința voastră nu ține nici 24 ore. Va trimite asupra voastră toate pedepsele cele grele și vă va arunca în focul Ghenei...

La acestea toată biserica — bărbați și femei — începură a plânge cu hohote.

În strană sta un om fără să-i vină lacrimile, ceace a făcut pe cantor să l întrebe:

— Dă nu plângi de păcatele noastre?

— Nu că eu nu sunt de aici, sunt din satul vecin.

Dragostea veche nu se ruginește, dacă e bine aurită, dar mucezală tot prinde.

S'au dus lunile...

S'au dus lunile cu miere
Ce să fac cu tin' muere?
I-ași țărhatul la spinare
Fugi ta măta la mâncare.

Mă gândesc așa 'ntro doară
Prost e omul când se'nsoară
Când ar putea trăi bine
Cu câte două vecine.

Căci bucățica de coastă
Se preface numai proastă,
Păn' te-ia și te sucește
Și cu gura te-amețește.

S'au dus lunile cu miere,
Eu credeam c'am luat muere
Dar nu trecu nici un an
Și văd că-mi luai Căpitan.

Cununatu.

De trei zile...

De trei zile beau la bere,
Las' să beau că n'am muere,
Că pe care o-am avut
De trei zile o-am beut.

Săracă crâjmuță bună,
Nu te-am mai văzut de-o lună
Dar acum să mă fac tun
Să știu și eu că-i Crăciun.

Las' să beau cât 'o-i putea,
Că mâne de n'oi avea,
Pun găllejul la uscat,
Că de apă m'am umflat.

Bejivescu.

Prietin rău.

— Se poate să faci tu,
cel mai bun prietin al meu,
una ca asta?

— Nu te înțeleg?

— Ai vindecat în lipsa
mea aproape toți bolnavii
din oraș.

Altă căciulă!

Coconița: Ce mă urmărești, Domnul meu, din pas în pas și mereu mă fixezi? Știi Domniata, că eu sunt fată cinstilă?

Cavalerul: Pardon coconișo, așa n'am știut!

Coconița: Atunci nu ți-o iau în nume de rău!

Lasă-mă mamă...

Lasă-mă mamă să dorm
Că nu m'ai dat după un domn
Ba nici după un ficior prost
Gândești că cășlegi n'a fost.

Mamă-i săptămâna albă
Și nime nu mă întreabă
De-s măritată ori ba?
Vai stricatu-s'a lumea!

Cășlegile s'a gătat,
Mamă, și io n'am bărbat,
Și numai tu ești de vină
C'am rămas fată bătrână!

De vrâsta mea câte-a fost
Toate a intrat cu conciu'n
post.

Numai eu stau supărată
C'am rămas nemăritată.

Nici holtei nici văduvoi
N'aruneză ochii la noi,
Par'că eu n'aș fi tot fată
Și-aș fi bună măritată.

Dă mamă popii prescuri,
Eu țin sfintele Mercuri,
Doar v'a da 'ntre fete-o
moarte
Să moară, mămucă, toate!

Singură de-oi rămânea,
Tu mămucă vei vedea
Cum s'a duce vestea'n sat
Că și eu m'am măritat!

Baba Hârca

urzird blesteme contra ace-
lora, cari nici după repetate
rugăminti, nu-și plătesc a-
bonamentul.

Câte litere a-ți celit de-
geaba din Calicul atâtea
noduri să vă stea în gât de
câteori înghițiți.

Pastravi să visați în vis
iar când vă veți trezi să a-
veți obrazul în culoarea
pastravului.

Sloi de ghiata să vă spân-
zure, în luna lui Iulie, de
nas!

Douăzeci de ani să vă
țină o pereche de încălța-
minte și când le veți cinsti
celor ce vă vor spăla, să
fie aproape noui.

Dumnezeu să vă lun-
gească zilele și să vă scur-
teze pași.

Dumnezeu să vă curețe
capetele de par, gurile de
oase și trupurile de sănă-
tate.

Colac și Pupăză

Colac: Soațe, chiar și bivolele voastre trecând la noi ne strică moralitatea în biserică!

Pupăză: Nu te înțeleg, în biserica noastră nu s' dobitoace!

Colac: Bine soațe, tu n'ai auzit nimica de bătaia, ce s'a bătut între protopopul nostru din tractul Dealțadată, și între fiscalul său matrimonial pentru o bivolă unită?

Pupăză: Eu nu am urechi pentru toate bolunziile, ca tine!

Colac: Noa noa soațe, tu azi iar ești așa de supărat de parcă preoteasa ți-a născut a opta fată! — Lasă tu să-ți povestesc povestea bivolei unite, care a trecut la confesiunea noastră, și apoi judecă, dacă bolunzii îți vorbesc sau ba! — Tu ști bine, că uniții voștrii, dacă nu mai pot trăi unul cu altul în căsătorie, dau de gustul cre-

dinței noastre, și, ca să scape mai ușor unul de altul, trec la tot mântuitoarea noastră ortodoxie!

Pupăză: La a tot despărțitoarea voastră ortodoxie — vrei tu să zici!

Colac: Zi-i tu, cum te taie gura, dar ascultă mai întâiu povestea! — O nevastă strâmbcredincioasă de-ale voastre...

Pupăză: Dreptcredincioasă — vrei tu să zici!

Colac: Acum după ce și-a părăsit credința, o poți numi așa, dar altcum trebuia cum o poreclești, — ascultă tu istoria! — O nevastă unită — ești mulțumit așa?

Pupăză: Așa vezi, nu cârni!

Colac: O nevastă unită în credința noastră, dar neunită în credința către bărbatu-so, ca să scape de aceasta a trecut la noi.

Pupăză: Zi tu hotărît „la neuniți!”

Colac! Mă, nevestele noastre, și când vreau să scape de bărbați, sunt unite în credință!

Pupăză: În cea neunită către bărbat!

Colac: Mă, dacă mă mai întrerupi în poveste îmi unesc bâta asta cu spatele tale! — Nevasta unită...

Pupăză: Neunită cu bărbatu-so, parcă ziceai...

Colac: Nu-ți ții pupăza soațe Pupăză? acum...

Pupăză: Spune mai departe, că tac!

Colac: Nevasta unită s'a dus la protopopul nostru din tractul Dealțadată, și s'a rugat de iertare, că nu e neunită. Protopopul nostru, fiind nevasta frumoasă, i-a iertat greșala și ia zis: Draga mea, treci la noi, și credința te va mântui. Așa s'a și întâmplat. Nevasta a trecut la biserica noastră, a început procesul de despărțenie, dar nefiind sigură de noua credință, a trebuit să promită protopopului, afară de speșele procesului încă o bivolă, pe deasupra ca fuiorul popii!

Pupăză: După care canon din pravilă formează la vot bivolele motiv de desființare a căsătorii?

Colac: Mă, în pravila noastră nu s bivoli! — ascultă tu povestea și nu mă tot întrerupe pupăzând din pupăză! — Fiscalul matrimonial de prima instanță (cel dela o doua instanță mănâncă numai lapte de capră) aflând de bivolă, a cerut ca protopopul să-i facă și lui parte din ea, că altcum nu se învoește la despărțenie. Protopopul a zis ba: O ciartă divorțială dela ușa cortului s'a născut între protopop și fiscal, și fiindcă Țiganii mai înțâi se ciartă și apoi se bat, așa a făcut și protopopul cu

fiscalul. Mai întâiu protopopul, voind să capeteze pe iiscal, ia aruncat dreptul canonic în cap. Fiscalul din contră, a replicat protopopului c'un molitfelnic, care din întâmplare se afla de față, dar nenimerindul, ia sărit cu amândouă mâinile în barbă, și-i trăgea motivele pentru părerea sa c'o elocință nerestornabilă. In fine domnii asesori ai scaunului protopopesc auzând cu ochii motivele pro și contra divorțiali, și-au răsfrânt mâncile imparțialității recerute la deciderea cauzei, au deschis ușa, și luând în considerare întâietatea rangului, au dat întâi pe protopopul, apoi pe fiscalul afară, și au închis după ei ușa. Cum au pertractat apoi protopopul cu fiscalul cauza matrimonială afară în deplină libertate de convingeri, nu se știe. Destul că o bivolă unilă a fost cauza acestei proceduri sumare în divortiiis!

Pupăză: Adevărat sumă, dar proastă procedură! N'au putut protopopul și fiscalul urma procedura asemenea sumară, dar mai cinstită a tâlharilor din scriptură cu cămașa lui Christos, și să arunce sorți pentru bivolă? — Ba protopopul cu fiscalul și altcum se puteau împăca. E cunoscut, că bibolile, chiar și cele unite, de regulă, au două țife. Așa fiind, protopopul cu fiscalul să se fie potrivit fiecare, că e un vițal de bivol, și unul să sugă la una, celălalt la cealaltă țifă a bivolii — dar eu mă duc soațe, să mă gat de bal!

Colac: la ce bal?

Pupăză: La balul celibilor noștri delă Blaj!

Colac: Ducete-ai învârtindu-te cu cele 7 fete ale tale ciardaș, și cu preoteasa pe deasupra ca fuiorul popii!

Galant.

Cucoana: Trage-mi, pentru Dumnezeu, dintele acestia afară, că mor de dureri!

Barbierul: O draga mea! Dacă-mi dai o sărutare, toți dinții îți-i scot!

Darurile lui Moș Crăciun

*Moș Crăciun dă-i lui Vintilă,
Că prea greu la-i încercat
Când i-ai dat prezidenția
Dă-i leul stabilitat.*

*Lui Duca și Tătărescu,
Dă-le tu tată ceresc
Să le ia studenții casa
Drept un templu jidovesc.*

*Pentru Maniu Moș Crăciune
Aibi milă, curmă-i durerea,
A postit săracul omul,
Dă-i lui în sfârșit puterea.*

*Nu uita: Manoilescu
Prea se crede că-i cu stea,
Fă-l director peste poște,
I'ar atuncea l'om vedea.*

*Lui Alecu Averescu,
Dă-i un cerc bine lucrat,*

*Ca să-și ferece partidul
Ce-a pornit spre destrămat.*

*Și lui Iorga se cuvine,
Ca istoric și ca critic
Să-i dai ceva Moș Crăciune,
Dă-i mai mult talent politic.*

*Să n'aduci zăpadă multă
C'asta nu e cu noroc,
Toate trenurile noastre
Cum va ninge stau pe loc.*

*Dă-le foarte multă minte
La miniștrii, la ce-i mari,
Poate dau de Săn-Vasile
Un spor la funcționari.*

*Și dă țării năcăjite
Un buget mai cumsecade,
Să plătească vitejia
Dela Cluj, dela Orade.*

Râpa și Onea

— Dabule Râpeo ai auzit noutatea!

— Mișto Oneo care?

— Dapoi se face hai iș-coala nouă în mahalaua Cîsnădii.

— Mo Praleo hatunci ajungem și noi diregători.

— Haorde mo, hajungem artiști, ceva mai mare.

— Șo carde că Jan al nostru e de pe acum hartist.

— Las-o mo, că el se ține ficior de plugar din mahalaua Cîsnădiei.

— Teh la dracu, că nici el și nici tata-s'o n'au văzut plug decât înaintea ușii lui Miselbacher.

— Hapoi atunci ce ne-am de boer e?

— Boer vechiu din neamul lui Faraon al bătrân cu frac și cu papuci de lac.

— Diplașu tot diplaș rămâne, chiar dacă se ține hartist.

— Dar are păru mare și stă cu domni la cafenea.

— Păru mare hacopere prostia hai multă și mai prasește și lighioane.

— Poate că și halea or fi hartiste.

— Ca și boeru mo Râpeo.

— Nu vezi că nu-i mai place cu neamurile?

— Hapoi a ajuns păduchele în vârful capului și spurcaciunea în vârful gunoiului.

— Dacă s'ar tunde l'am putea halege vaivodă.

— Poate că se va tunde el la arhanghelu Toader când își tund românii mânzii.

— Om mai vedea Oneo.

— Haorde mara mișto Râpeo.

Cântă cucul...

Cântă cucul la Craciun
Să știți că nu-i semnul bun,
De va cânta ciocârlanul,
O s'ajungă domn țiganul.

Țiganul cu părul gros
Poate fi prost și falos,
Și artist poate să-l vezi,
Când o fi stelele verzi.

Cântă cioara pe maidan
Chiar de-i domn e tot țigan,
Că nici salca nu e pom
Nici țiganul nu e om.

Cum se pustiesc șoarecii mai ușor?

La atâtea mâțe, câți șoareci ai, pe care vrei să-i pustiești, leaga de coada fiecărei mâțe câte un șoarece, sloboade apoi mâțele, și fi sigur că nici o mătă nu se mai întoarce cu șoarecele acasă!

Procurorul proroc

Procurorul: Așa dar serios vați decis coconița dragă, ca să nu vă mai măritați nici când?

Coconița: Nu domnule procuror, alta e; Idealul meu despre un bărbat nu s'a născut încă!

Procurorul: Atunci mătem coconițo, că până o fi idealul dumnitale de însurat, dumniala nu vei mai fi de maritat:

Exercițiu de probă.

Dama: „Pentru-ce, domnule mă fixați nientrerrupt?”

Cavalerul: „Privesc simplu în ochii dumniavoastră, ca să mă dedau la foc!”

Din cremenea lui Amnariu

Neamțul zice: „A vorbi e argint, a tăcea e aur!” Eu sunt însă de părerea, că cine știe vorbi la loc, să vorbească, și cine nu, să-și ție gura, pentru-că, celce nu știe vorbi aur, acela nici prin tăcere nu face galbeni.

Cu conceptul real al unui purcel fript în stomac, omul ușor poate ferici pe cei-ce flămânzesc pentru dreptate!

Bărbatul, din care nevasta a făcut pantof, sau tăpălaga lui Isaiadânțuiește, nici când nu va afirma, acum fac asta, apoi fac ceealaltă, fără adăosul: „Dacă vrea nevasta!”

Omul de naștere nobilă, nici odată nu-și suflă nasul cu degetele, și, numai în cazuri extraordinare, fură linguri de argint!

Ce să-mi aducă moș Crăciun?

Să-mi aducă Moș Crăciun
Șapte pocuri de tutun,
Briftașu cu sute plin
Zece vedre de pelin.

Vre-o cinci litre de rachiu,
Locuință în Sibiu
Trei stângeni lemne de foc
Din piele de lup cojoc.

Un porc gratis îngrășat
Leafă mare dela stat.
Automobil select
Cum n'are nici domn prefect.

Burtă mare de boer
Și-o geantă de minister,
Că și eu mă cred voinic
Să stau, să nu fac nimic.

Nae Părlitu,

Doctorul știe

— Domnule doftor pare că nici nu mai mișcă.

Bolnava: Sunt vie și trăesc.

— Taci tu, nu vorbi, că n'oi fi știind mai bine ca domnul doftor.

În școală

— Eri de ce n'ai venit la școală?

— Domnu 'nvățator am avut treabă, m'a bătut tata.

Vinul veselește inima omului, dacă nu-i rudă cu oțătul!

Stan Pătitul

Înainte de anul 1848, trăia la noi în sat un nemeș cu numele Dinu Băsărab. Nemeș se numea, pentru că nu plătea dare, și dare nu plătea numai de aceea, pentru că n'avea după ce, dar nici din ce plăți.

Nemeșul Dinu Băsărab nu s'a născut, ci numai s'a înșurat la noi în sat. Rătăcindu-se, nu știu de unde, pe la noi prin sat, a luat o fată fără părinți, pe Măriuța lui Sonu Cătăramă de nevastă.

Măriuța din felul ei puturoasă, după ce s'a mai și măritat după un nemeș ca Dinu Băsărab, n'a mai lucrat nimica. Ea, mai fiind și stăpâna unei case moștenite dela părinți, aștepta cu drept cuvânt, ca bărbatus-o Băsărab să câștige cele de lipsă pentru casă, ear ea să mănânce, ca lupul pe țiganul, d'agata.

Băsărab, deși, în ceea ce privește scutirea de dare, era nemeș, era totodată un om foarte muncitor. Lucra ziua și noaptea în sâmbria altora, pentruca nevastă-sa, pe care o iubea, să aibă cu ce să hrăni acasă la umbră din sudoarea feții bărbatu-so.

Vara Băsărab, când pleca în ziuori la munca de câmp, își punea nevasta în grădină la umbră. La amiazi, când cugeta, că pe nevastă-sa o-a ajuns soarele, alerga de pe câmp acasă, își muta nevasta la umbră, și pleca din nou la muncă în arșița soarelui.

Viața asta casnică a ținut între Dinu Băsărab și nevastă-sa câțiva ani în cea mai bună înțelegere. Într-o vară se întâmplă, că o zi oarecare începe cu ploae, Băsărab, de sine se înțelege, nu și-a putut scoate nevasta

în grădină la umbră, ci o-a lăsat în odaie, ear el, în râvna lui de a câștiga, a plecat la muncă.

Plouat ca un șoarece pe timpul potopului lui Noe, Băsărab vine seara acasă și află pe Măriuța șezând pe un scaun lângă foc, și cu căldura de mămăligă goală lângă ea. Îndată-ce Băsărab intră în odaie, Măriuța îl întâmpină cu cuvintele: Bine c'ai sosit odată acasă! — Tu azi dimineață ai plecat și m'ai lăsat fără apă, de n'am cu ce face mămăliga, și eu, ploând toată ziua n'am putut ieși din odaie. Tu acum așa și așa ești plouat până la piele, i-a ulcioarele și adu apă de mămăligă, că nu te văd de flămândă.

Băsărab, necăjit foc, ia ulcioarele, se duce după apă, vine cu ulcioarele pline, și aflând pe nevastă-sa tot lângă foc, îi toarnă amândouă ulcioarele unul după altul peste cap, și udând-o până'n țalpi îi zice: Acum tu încă ești plină de apă, dacă vrei să mănânci mămăligă, dute și aduși apă, că eu unde am lucrat, am și cinat.

Unei tinere pensionare

De ce la pensie te scoate
Când ești în plină-activitate
— De unde vrei să știe statul
Ce încă n'a aflat bărbatul.

Unui gelos

Să nu-i arunci vr'o anateme
Când cochetează cu bărbații
E muzicantă doar, și-i place
Să facă pururi variații
Dar... nu pe-aceeași temă...

Știri telegrafice

Agenția: Tepeluș

Aduse în cârcă de „Calicul”.

Porcești. Dacă ar mai fi încă zece partide politice în țară, porciștenii s'ar înscrie în toate, ca să poată ajunge oricum la putere. Dacă se va forma un guvern național, o seamă de porcișteni vor intra în cabinetul de... toaleți.

Poplaca. Decând poplăcenii au hotărât să-și introducă lumina electrică, nu mai vorbesc cu cei din Orlat decât de călare.

Avrig. Pentruca uzina electrică să poată lumina comuna așa cum trebuie, s'au făcut două propuneri. Una: să se aducă apă din Olt cu

vedrele și să verse la podul iazului, ca să fie apă decultă; a doua să se aducă curentul necesar dela Tălmacel cu cară de slujbă. Dacă s'ar primi amândouă cu siguranță vom avea lumină bună.

Boița. Boiceni au devenit decând cu lumina electrică oameni foarte practici. Se duc să vadă Bucureștii și să mai aranjeze câte-o trebușoară pe la minister, de nu-i lasă portarul să între ei odată scot pieptu, și spun autoritar: „Cum nu mă cunoști, sunt prefectul de județ.” Portarul se ploconește și deschide foarte politicos ușa, boiceanul intră ca în raiu.

Racovița. Fabrica de pălării de aici nu mai funcțio-

nează până la primăvară, când va da frunza, că atunci vin și ideile.

Boița. Pentruca sfânta înțelegere să se sălășuiască între poporeni, s'a hotărât ca să se dărâme zidul fără stăpâni de lângă vale, și fiecărui boicean să i-se văruiască casa de dinlăuntru și pe dinafară cu banii bisericii.

Blocuri de cassa

numerotate pentru prăvălii, restaurante, hoteluri, etc. se află de vânzare la

Librăria Săteanului, Sibiu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Au apărut și s'au pus în vânzare

Calendarul pentru toți pe 1928

cu o vastă materie literară și calendaristică cu o mulțime de ilustrații, cu târgurile precise, poșta, telegraful și toate celelalte date.

Calendarul Calicului pe 1928

cel mai iubit și mai cetit calendar cu o mulțime de caricaturi și cu un material satiric și hazliu. Partea calendaristică deasemenea e tot atât de bine îngrijită ca și la celalalt calendar.

Prețul unui exemplar e de lei 15.—

Revânzătorii primesc rabat. Comenzile pentru aceste calendare sunt a se adresa
Librăriei Săteanului Sibiu Str. Pintenului 1.

Grăbiți cu comenzile D-voastre ca să aveți la vreme aceste calendare.

In atențiunea dlor învățători și comercianți dela sate

La
Librăria Săteanului, Sibiu

str. Pintenului 1 (peste drum de liceul George Lazar)

au sosit caete de tot felul și de toate mărimile, cretă, creioane, bureți, tăblițe, cerneală, compase, aquarele, notese, penițe, hărți, tablouri istorice, liniale, globuri, călimări, condee, și alte articole de școală.

Mare depozit de cărți școlare pentru școalele primare și secundare, de diferiți autori.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

In editura Librăriei Săteanului a mai apărut Abecedarul P. I și II de I. Crișan, sub director, M. Sasu, T. Roșu și I. Pavel revizori școlari, aprobat fiind de Min. Instr. Prețul Lei 24.—

Noțiuni de contabilitate în partidă simplă și dublă p. școalele de ucenici, de meserii și pentru clasele superioare ale școalelor primare de I. Crișan sub director al învățământului muncitoresc. Prețul Lei 15.—

Librăria Săteanului procură la comandă toate cărțile necesare școalelor noastre.

Compactoria Librăriei Săteanului leagă orice cărți p. bibliotecii școlare, cu prețurile cele mai avantajoase.

La comenzi mai mari se dă rabat.
